

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาคำบรรยายที่เหมาะสมสำหรับการรับรู้ภาพยนตร์ของคนหูหนวก” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคำบรรยายที่มีผลต่อการรับรู้ภาพยนตร์ของคนหูหนวกและเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ภาพยนตร์ของคนหูหนวกจากภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1 ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 2 และภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปพัฒนา คำบรรยาย ในสื่อภาพยนตร์ให้เหมาะสมกับการรับรู้ของคนหูหนวก

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental) แบบ One Group Posttest Only Design มีรูปแบบการทดลองแบบ Static Group Comparison โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ภาพยนตร์จากคนหูหนวกจากการชมภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายแบบเปิด (Open Caption) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 ระดับการศึกษา คือนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ และนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับการศึกษาละ 45 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 90 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบภายหลังจากชมภาพยนตร์ที่เป็นตัวจัดกระทำ (Treatment) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Anova) และการทดสอบค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน (t - test)

สมมติฐานการวิจัยมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยายและภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายแตกต่างกัน ทำให้ คนหูหนวกรับรู้ภาพยนตร์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1 ทำให้คนหูหนวกรับรู้ภาพยนตร์ดีกว่าภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย

สมมติฐานที่ 3 ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 2 ทำให้คนหูหนวกรับรู้ภาพยนตร์ดีกว่าภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย

สมมติฐานที่ 4 ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 2 ทำให้คนหูหนวกรับรู้ภาพยนตร์ดีกว่าภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษามหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษารับรู้ภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยายดีกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาอนุวาระดับอุดมศึกษารับรู้ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยาย
ต้นแบบ 1 ดีกว่านักศึกษอนุวาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาอนุวาระดับอุดมศึกษารับรู้ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยาย
ต้นแบบ 2 ดีกว่านักศึกษอนุวาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษอนุวาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษ
อนุวาระดับอุดมศึกษามีการรับรู้ภาพยนตร์แตกต่างกันเมื่อชมภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยายและ
ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายแตกต่างกัน ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1 ทำให้คนอนุวาระรับรู้
ภาพยนตร์ได้ดีกว่าภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา
ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 2 ทำให้คนอนุวาระรับรู้ภาพยนตร์ดีกว่าภาพยนตร์ที่ไม่มี
คำบรรยาย ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 2
ทำให้คนอนุวาระดับอุดมศึกษา รับรู้ภาพยนตร์ดีกว่าภาพยนตร์ ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1 ส่วน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 2 ไม่ทำให้คนอนุวาระรับรู้ภาพยนตร์
ได้ดีกว่าภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาอนุวาระดับ
อุดมศึกษารับรู้ภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยายได้ดีกว่านักศึกษอนุวาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
นักศึกษอนุวาระดับอุดมศึกษารับรู้ภาพยนตร์ที่มีคำบรรยายต้นแบบ 1 ได้ดีกว่านักศึกษา
อนุวาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษอนุวาระดับอุดมศึกษารับรู้ภาพยนตร์ที่มี
คำบรรยายต้นแบบ 2 ได้ดีกว่านักศึกษอนุวาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำบรรยายต้นแบบ 2 สามารถทำให้คนอนุวาระมีการรับรู้ภาพยนตร์ดีที่สุด เพราะ
จำนวนคำบรรยายมีน้อย ทำให้ลดภาระการอ่านคำบรรยายลง